

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2398/2019
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Душан Мијатовић, адвокат из ..., против противника предлагача Општине Савски венац, Београд и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж бр. 819/17 од 11.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж бр. 819/17 од 11.01.2019. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 265/15 од 15.11.2016. године, ставом првим изреке одбијен је предлог предлагача којим је предложио да се одреди накнада за експроприсано земљиште, кп бр. ... КО ..., уписану у ЗКУЛ бр. ... површине 388,90 м2, у ..., које земљиште је изузето решењем ГО Савски венац 03 бр. 1843/1-68 од 12.03.1968. године, као и да се обавезу Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда и Општина Савски Венац да предлагачу солидарно исплате на име накнаде за експропријацију износ од 26.755.503,00 динара, као и да се обавезу противници предлагача да предлагачу накнаде трошкове ванпарничног поступка солидарно, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је предлагач да противнику предлагача ГО Савски венац исплати износ од 207.000,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд за накнаду трошкова ванпарничног поступка, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Гж бр. 819/17 од 11.01.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 265/15 од 15.11.2016. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима ванпарничног поступка садржано у ставу другом изреке решења Првог основног суда у Београду Р1 бр. 265/15 од 15.11.2016. године

тако што је одбијен захтев противника предлагача за накнаду трошкова ванпарничног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. и члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 73/13-УС, 55/14 – у даљем тексту ЗПП), у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Разлозима ревизије указује се и на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП због које се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању решењем Скупштине Општине Савски венац број 1843/1-68 од 12.03.1968. године одузета је из поседа ранијем власнику ББ кп. Бр... ... и додељено је право трајног коришћења Дирекцији за изградњу и реконструкцију града у сврху припрема и уређења земљишта ради изградње ауто пута и наведено је да ће се висина накнаде одредити посебним решењем. Након тога, ББ и Дирекција за изградњу и реконструкцију закључили су уговор дана 29.05.1970. године којим су регулисали питање накнаде на име трајних биљних засада на експроприсаној катастарској парцели. Пре тога је решењем Одељења за послове привреде и буџета СО Савски венац 442/1-69 од 12.02.1969. године одређена висина накнаде за кп. бр. ... ЗКУЛ ... у површини од 388,90 м², у износу од 116.670,00 старих динара, односно 1.166,70 нових динара и постоји наредба за исплату наведене накнаде из средстава Скупштине Општине Савски венац, сходно наведеном решењу, као и списак упутница на име ББ са печатом СДК, печатом Општине Савски Венац и својеручним потписом ББ из кога се утврђује да је износ од 1.166,70 динара исплаћен ранијем власнику ББ.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одлуку из става првог изреке донео применом члана 132. Закона о ванпарничном поступку из разлога што је у конкретном случају решењем Одељења за послове привреде и буџета СО Савски Венац 442/1-69 од 12.02.1969. године одређена накнада за експропријацију наведене непокретности и иста исплаћена, па нису испуњени законски услови за поновно одређивање накнаде за експроприсано земљиште.

Другостепени суд је одлучујући о жалби предлагача прихватио становиште првостепеног суда као правилно, па је као неосновану одбио жалбу предлагача и потврдио првостепено решење у ставу првом изреке, а преиначио решење о трошковима ванпарничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења, тако што је одбио захтев противника предлагача за накнаду трошкова ванпарничног поступка.

По налажењу Врховног касационог суда нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили предлог предлагача за одређивање накнаде за експроприсано земљиште – предметну кп. бр. ... КО ..., ..., као и да се обавезу противник предлагача и крајњи корисник да предлагачу солидарно исплате на име накнаде за експроприсано земљиште износ од 26.755.503,00 динара.

Одредбом члана 132. Закона о ванпарничном поступку прописано је да у овом поступку суд одређује накнаду за експроприсану непокретност када корисник експропријације и ранији сопственик пред надлежним општинским органом управе нису закључили пуноважан споразум о накнади за експроприсану непокретност.

Како је решењем Одељења за послове привреде и буџета СО Савски Венац у Београду 05 бр. 442/1-69 од 12.02.1969. године већ одређена накнада за експроприсану непокретност – кп. бр. ... КО ..., власнику – правном претходнику овде предлагача, након чега је од стране истог органа дана 14.02.1969. године донета и наредба за исплату одређене накнаде, то су нижестепени судови правилном применом одредбе члана 132. Закона о ванпарничном поступку правилно закључили да не постоји на закону заснован основ за поновно одређивање накнаде у случају када је иста већ одређена.

Осим наведеног из поднетог предлога и навода предлагача у проведеном поступку произилази да исти не спори да је донето решење о одређивању накнаде за предметну кп. бр. ... од стране Одељења за послове привреде и буџета СО Савски Венац 442/1-69 од 12.02.1969. године, али спори да је извршена исплата одређене накнаде његовом правном претходнику, што не може бити предмет расправљања у ванпарничном поступку, како су правилно закључили нижестепени судови.

Са изнетих разлога неосновани су ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Ревизијским наводима није доведена у сумњу правилност и законитост побијаног решења. Наводи ревизије су већ истицани у спроведеном поступку и по оцени Врховног касационог суда детаљно и правилно су оцењени у побијаној одлуци.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију предлагача и одлучио као изреци решења на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић